

Forpersonens beretning Alternativet Gladsaxe 28.03.17

Første halvdel af beretningen blev givet mundtligt og her i skriftligt form kun gengivet i overskrifter og kort tekst.

- Vi blev stiftet 19.04.16
- Vi er langsomt blevet en større gruppe.
- Vi har primært brugt tid på at orientere os i Alternativet og hvad det er vi har sagt ja til
- Vores første opgave var at gennemføre Gladsaxedagen i august 16. Det var godt at have et så konkret projekt at løfte sammen.
- Vi har hele vejen igennem været i stand til at stille med repræsentanter i diverse udvalg i forhold til Omegnen.
- I dag har vi en stærkt konsolideret gruppe, der stadig vokser støt og roligt.
- Vi har tre kandidater der stiller op til KV17 i dag og yderligere to aspiranter. Samtidigt har vi også en aspirant som folketingskandidat.
- Vi får brug for flere hænder til at løse mange konkrete, små og praktiske opgaver fremadrettet.
- Vi står med et godt afsæt til at udvikle politik fra – specielt i kraft af vores workshop i Bagsværd d. 12.03.
- En stor tak til alle de aktive gennem det sidste år – vi har gjort et flot stykke arbejde.

Herefter var resten af beretningen en rammefortælling, der udspringer af al den inspiration vi genererede på workshoppen Forstadens fremtid – fremtidens forstad d. 12.03 sammen med gode folk fra de andre omegnskommuner.

En fortælling fortalt fra fremtiden til os i nutiden.

En hilsen fra fremtiden

Gladsaxe 17.03.50 (Mogens Juul)

Når jeg tænker tilbage på den tid, hvor Alternativet var i sin ungdom og stod overfor det første kommunalvalg, så bliver jeg glad langt ind i kroppen. Det er nu mere end 30 år siden og meget er sket.

Jeg tænker ofte på det, når jeg er ude i det pulserende liv i den forstadskommune jeg bor i. Fællesskaberne er centrale i det liv vi lever i dag. Fællesskaber der trives på mange måder. Vi har meget grønt i vores byrum, plads til mennesker og til aktivitet. Alternativet var med til for alvor at sætte de inkluderende fællesskaber på dagsorden i valgkampen og senere i byrådene i omegnskommunerne fra 2017. Dengang var min bopæl primært et sted, hvor jeg sov, spiste og opholdt mig når jeg ikke var på arbejde, tog ind til København for at opleve noget kulturelt eller kørte ud i naturen for at finde ro og høj himmel. Nu kan jeg få dækket stort set alle mine behov der hvor jeg bor. Jeg møder mennesker af alle slags i mit lokalområde fordi vi kommunalt satsede på at skabe rammer, facilitere borgernes idéer og støtte initiativer, der dels kunne komme det fælles til gode og dels kunne hjælpe mennesker tilbage til fællesskabet, når de af en eller anden grund havde været ude, nede eller i krise, hvor de havde brug for en hånd til at komme op igen.

Her tænker jeg specielt på hele området omkring arbejdsløshed, overførselsindkomster og sygdom. Vi fik i samarbejde med andre partier knækket den kurve, der i 2017 var i fare for at stikke af i mistillid mellem

borgere og kommunen. Vi fik i brede politiske forlig skabt nogle initiativer, der blev afsat for de radikale ændringer vi har på arbejdsmarkedet i dag. Hele den opdeling mellem arbejde og ikke-arbejde, rask contra syg, normal contra diagnosticeret, indfødt contra tilflytter er fortid. Det skyldes ikke mindst borgerlønnen og de rammer og den hjælp vi som kommune stiller til rådighed for borgerne i dag. Dengang startede vi en udvikling, der blev grebet af borgerne selv. Vi tog alle ejerskab for vores nærområde og tog hånd om vores medmennesker fordi vi blev mødt af kommunen med opbakning og konkret hjælp i form af økonomi, ekspertise og rammer.

Jeg tænker ofte tilbage på den tid, hvor jeg brugte stort set al min energi på mit fuldtidsarbejde, der ikke kun satte sig på meget af min tid men samtidigt var så krævende, at der ofte ikke var energi til ret meget andet end passivitet og trang til underholdning når jeg havde fri. Det er helt anderledes nu.

Jeg arbejder 25 timer om ugen. Jeg har min borgerløn og et løntillæg, der supplerer op til de 25 timer. Tre gange om ugen er jeg frivilligt aktiv i vores lokale medborgerhus. Et sted, der har åbent fra kl. 7 om morgenen til kl. 22 om aftenen, nogle gange til midt på natten eller i flere dage, når der er fest eller overnattende gæster dels fra andre kommuner, andre dele af Danmark eller fra udlandet.

I vores medborgerhus kan man stort set få dækket alle behov. Der er folkekøkken drevet i samarbejde mellem private, frivillige og kommunen. Værksteder, hvor jeg kan få repareret stort set alt. Sport, musik, teater, yoga, foredrag... listen er lang. Det er kun fantasien, der sætter grænser for hvad jeg kan bruge huset til.

Der er så mange borgere med ressourcer, som stiller dem gratis til rådighed. Det skaber interaktive og uformelle rum, hvor der skabes relationer og forbindelser, der igen fører til nye tiltag og fremdrift.

I forhold til vores medborgerhus så er der særligt to ting jeg vil fremhæve:

Det første er, at borgere kommer med fødevarer af egen produktion, som indgår dels i folkekøkkenet og dels kan bruges af borgerne i deres egen husholdning – et nærhedsprincip, der samtidigt har et stort element af "fra jord til bord".

Det andet er vores velværested. Et sted, hvor man kan få professionel hjælp under anonymitet, når man har det svært. Helt særligt så har vi en sansehøve, hvor vi arbejder ud fra kontakt med naturen suppleret med professionelle teknikker og metoder, der hjælper til at få god livsenergi tilbage.

Naturen spiller en særlig rolle for os alle. Gennem forskellige initiativer fik vi vores borgere til for alvor at tage naturen ind. Kampagnen med, at alle 1. klasser planter et træ hvert år, var et af de vigtige startskud i den bevidsthedsændring.

Jeg kunne fortsætte min begejstring i lang tid endnu, men jeg har lyst til at fremhæve, at det ikke kun er i min kommune det fungerer sådan. Det gør det i alle kommunerne i omegnen af København. Alle steder er der minimum to store medborgerhuse, mange små steder og velværesteder, der alle kører efter samme koncept. Alle disse steder udveksler, støtter og hjælper husene hinanden.

Helt overordnet så lever vi tættere sammen nu, på mindre plads og der er en helt anden balance mellem det at eje og det at leje. Meget store dele af boligerne er på andelsbasis, ligesom forsyning og produktion.

Er det Alternativets fortjeneste, at vi er kommet hertil i dag?

Det korte svar er nej.

Det lange svar rummer nogle flere lag.

Alternativet gik ind i politik med nysgerrighed og anerkendelse af alt det "gode", der allerede var gang i, dengang i 2017. Vi fik hurtigt – og allerede før vi sad i byrådet – skabt forbindelser og samarbejde med de politikere, der allerede sad i byrådene rundt omkring.

Vi byggede videre på det der virkede og undlod at rode rundt i kritik og nedgørelse.

Vi skabte samarbejde kommunerne imellem og fik efterhånden skabt udligningsordninger, der gjorde, at vi fik lukket huller, så vi i dag ikke har nogen områder, hvor man kan sige, at der er høj koncentration af ressourcetsvage borgere.

Ganske langsomt fik vi skabt en helt anden politisk kultur. Vi fik sammen med vores politiske kollegaer bragt kommunen tilbage på borgerens hænder, hvor politikerne i dag er dem, der lytter, samler, kvalificerer og støtter borgerne og samtidigt har tillid til at borgerne indbyrdes kan løse langt de fleste af de problemer de har, både personligt og i fællesskab.

Vi fik langsomt ændret opmærksomheden på, hvor vigtigt det er – også lokalt – at styre efter de 17 mål for bæredygtighed som FN udstak i starten af 0'erne, Alternativets tre bundlinjer og Agenda 21 udfærdiget af FN i 1992.

Vi er stadig flere partier, der samarbejder men grundlæggende er langt det meste af det der foregår borgerstyret. Politikernes opgave er at bevare overblikket og nære visionerne.

I dag har vi som kommune en særegen identitet men samtidigt en fælles identitet som forstadskommuner, der ligger som en grøn sammenhængende ring rundt om vores hovedstad – den grønne tråd.

**Mange hilsner fra
Alternativisten**